

for hvilket lovens bestemmelser i kapitel I-VI er gældende, mens stk. 2 angiver området, hvor reglerne i kapitel VII kommer til anvendelse.

De i stk. 1 angivne bykommuner og bymæssige bebyggelser svarer i det store hele til de områder, for hvilke 1939-lovens bestemmelser er gældende, mens der ved bestemmelsen i stk. 2 i forhold til 1939-loven er sket en nydannelse ved, at loven medtager mindre byer og landdistrikter, for hvilke dog kun bestemmelserne i kapitel VII om en enklere ordning af boligtilsynet end den i byerne skal gælde.

I stk. 3 er foreslået en adgang for boligministeren til efter indstilling fra kommunalbestyrelsen at udvide området for kapitel I-VI til en kommune eller et område, som ikke direkte falder ind under de nævnte bestemmelser.

Stk. 4 angiver lovens saglige gyldighedsområde. I forhold til 1939-loven er tilføjet en bestemmelse, der udtrykkeligt giver boligtilsynet adgang til at bringe loven i anvendelse på beboelsesvogne o. lign., som mere varigt benyttes til beboelse.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 5 om bygninger, der tjener formål, som bør hemmeligholdes, svarer i princippet til § 3 i Københavns byggelov af 29. marts 1939. Bestemmelsens område er i forhold til den københavnske byggelov foreslået udvidet, således at den kan finde anvendelse på andre bygninger end bygninger til militære formål.

Til § 2.

Stk. 1 og 2. Som omtalt i de indledende bemærkninger har de kommunale boligtilsyn under de vanskelige forhold i årene efter 1939-lovens ikrafttræden udvist tilbageholdenhed med at skride ind over for benyttelsen af usunde og brandfarlige boliger. I almindelighed har boligtilsynene imidlertid heller ikke gennemført den ved loven forudsatte og for en tilrettelæggelse af kondemnerings- og saneringsvirksomheden nødvendige systematiske gennemgang af boligbestanden. På grundlag af de indvundne erfaringer og med henblik på at fremme boligtilsynsvirksomheden må det anses for nødvendigt, at den efter 1939-loven i almindelighed gældende ordning, hvorefter sundhedskommissionen udøver boligtilsynet, ændres, således at boligtilsynsvirksomheden i de 3 hovedstadskommuner og i større byer henlægges til boligkommissioner med særlig sagkundskab, og som udelukkende har til opgave at varetage dette tilsyn. Med hensyn til boligkommissionernes sammensætning er i forhold til 1939-loven foreslået en udvidelse af de sagkyndige medlemmer med et medlem med brandmæssig sagkundskab.

I de mindre byer foreslås boligtilsynet i overensstemmelse med 1939-lovens ordning i almindelighed udøvet af sundhedskommissionen, eventuelt udvidet med et eller flere sagkyndige medlemmer.

Stk. 3. Da boligtilsynsopgaverne i adskillige af de mindre byer vil kunne have et sådant omfang, at der bør oprettes en boligkommission i kommunen, er foreslået en beføjelse for boligministeren til efter indstilling fra vedkommende kommunalbestyrelse at træffe beslutning herom. Der er endvidere foreslået en adgang for ministeren til, når særlige grunde taler derfor, at fritage en købstad eller anden kommune, som efter loven skal oprette en boligkommission, for pligten hertil, idet boligtilsynsopgaverne i enkelte større købstæder m. v. kan være så begrænsede, at de på tilfredsstillende måde kan varetages af sundhedskommissionen som led i dennes almindelige virksomhed.

Stk. 4 svarer til 1939-lovens § 4, stk. 4.

Stk. 6. Udgifterne ved de kommunale boligtilsyn må som hidtil afholdes af kommunen, som skal stille den fornødne medhjælp til rådighed for boligtilsynet. Boligtilsynsvirksomheden må forudses adskillige steder at få et sådant omfang, at der må være mulighed for at yde honorar til formanden og eventuelt andre medlemmer i tilfælde, hvor deres arbejdskraft i højere grad beslaglægges. Det foreslås, at beslutninger herom skal godkendes af boligministeren efter forhandling med indenrigsministeren.

Til § 3.

I stk. 1, der svarer til 1939-lovens § 8, stk. 1, 1. punktum, og stk. 2, er udtrykt boligtilsynets almindelige pligt til at føre et tilsyn med boliger og opholdsrum i kommunen, og det må tillægges afgørende betydning for en fremme af lovens formål, at der virkelig finder et planmæssigt tilsyn sted.

Den i stk. 2 foreslåede beføjelse for boligministeren til at træffe bestemmelse om indskrænkninger i boligtilsynets tilsyn for så vidt angår lokaler, der er undergivet tilsyn efter anden lovgivning, har i første række hensyn til lokaler, som er undergivet tilsyn efter arbejderbeskyttelseslovgivningen, men vil også kunne anvendes i andre tilsvarende forhold.

Den i stk. 3 foreslåede bestemmelse erstatter 1939-lovens § 9, § 17, stk. 3, og § 18.

Til § 4.

Paragraffen svarer til 1939-lovens § 8, stk. 3 og 4.

Til § 5.

Som omtalt i de indledende bemærkninger fore-